

Portret mog života

Đorđe Balašević

Am E Am
Vetar prosipa bokal fosfora.
G C
Vitraz mraza na oknu prozora.
E F
Jedne noci k'o ova, znace Bog,
G Am
doslikacu portret zivota svog.

Silueta se davno nazire.
Neko uzdahne, neko zazire.
Isto vide a razno tumace,
djavo prste u farbu umace.

E Am
Prave si boje dodala na taj portret zivota mog:
G C
talase plave, nijansu lave, vrtloge zelenog.
Dm
I lila, tamnu, ceznjivu,
Am
i boju breskve, neznu i sramezljivu,
F E
setno sivu, nepogresivu.

Roze nadjoh medj' starim pismima,
modru vrpcu nad teskim mislima,
ukrah ridju iz pera drozdova,
laki purpur iz prvih grozdova.

Uzeh oker sa svece svecarske,
drap sa svilene masne becarske,
mrku s tambure tuznih tonova
a cinober sa nosa klovnova.

Prave si boje dodala na taj portree zivota mog:
talase plave, nijansu lave, vrtloge zelenog.
A crnu nisi stedela,
ali bez nje bi bela jos izbledela -
bez crne bela ne bi vredela.

Srce je moje napuklo
k'o kora starog bagrema,
al' u tvom oku kao lane zadrema.
I, jedva, kao sapati,
nicu u uglovima zlatne paprati.
Pramen sna u sliku navrati.

Vetar dokono senke spopada.
Huk u ambis tisine propada.
Jedne noci, k'o ove, znace Bog,
doslikacu portret zivota svog.